

der skal betale. Det er mange penge, vi snakker om her. Det er jo ikke kun lige nogle håndrører.

Her prøver vi at give nogle penge ekstra til sygehuse, sådan at de ældre og svage kan få et godt liv. Men nu vil man til at pålægge alle borgere i Danmark en ekstra regning på over 2½ mia. kr. over de næste år. Det synes vi ikke er rimeligt.

Så med hensyn til lossepladserne: Jeg synes ikke, at det er godt, man graver vindmøllevingerne ned. Om det er lovligt skal jeg lade være usagt, for jeg ved ikke, hvor meget lossepladser må grave ned. Men jeg synes, det er dybt skræmmende, at man klipper vindmøllevinger i stykker. Og det er fakta, for jeg ved, hvor de bliver gravet ned. Så klipper man dem i stykker og så graver man dem bare ned, fordi de så ikke fylder så meget. Der er altså epoxy i sådan nogle vindmøllevinger, og der står rigtig mange af dem. Hvad vil man gøre? Det fik jeg ikke et svar på. Der var ikke én, der svarede på det spørgsmål, jeg havde i den tale. Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det med vindmøllevingerne gør vi noget ved. Det er klart; det tager vi op politisk. Det er virkelig en god information at få det at vide. Det lyder fuldstændig hen i vejret.

Men det andet er så det dér med, at de her CO₂-kvoter og nedbringelse er at sende en ekstra regning – og det er jo forfærdeligt – til skatteydere og til erhvervsliv osv. Jamen det er da også ubehageligt.

Men jeg fik ikke noget svar på, om CO₂-udledningen påvirker klimaet, for så kan jeg altså se nogle konsekvenser, som er betydelig værre end regninger og lidt manglende konkurrenceevne til erhvervslivet. Altså hvis en grads temperaturstigning svarer til at blive flyttet 600 km nærmere ækvator – det er sådan noget i den størrelsesorden, det svarer til – så får det altså ganske overvældende indflydelse på vores samfund og hele klodens klima. Men vi fik ikke noget svar på, om det er noget, man accepterer.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg sige: Om det påvirker eller ikke påvirker, jamen det er et godt spørgsmål, for selv klimaforskere er uenige om det punkt her. Hvordan skal jeg så kunne gå herop og lige sige, at sådan og sådan er det? Når

der er stor uenighed, betyder det, at man ikke er enig, og så må man jo ligesom finde ud af, om det passer, eller det ikke passer. Så det kan jeg jo ikke stå og udtale mig om herfra. Jeg vil da nødig stå og sige, at sådan er det og så bagefter skulle sige noget andet.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Dohrmann vildleder befolkningen, for det, der jo er uenighed om blandt klimaforskere, er sådanne spørgsmål som f.eks., hvor meget havene vil stige, hvor meget havets overflade vil stige. Der er forskellige beregninger. Det er naturligvis svært at forudse fuldstændig nøjagtigt, hvor meget havstigningen vil være, men der er da ingen klimaforskere, der betvivler den, og det er allerede konstateret, at den er i gang. Så det er fuldstændig vildledende at påstå, at der er uenighed blandt klimaekspertenerne.

Der er også diskussion om, hvorvidt klimaforandringerne vil standse Golfstrømmen og dermed få virkelig katastrofale konsekvenser for vores del af verden. Der er ikke sikkerhed for, at det sker. Risikoen er der, og Dansk Folkeparti er villig til at løbe den risiko og gamble med vores liv og velfærd.

Men man skal lade være med at komme herop på talerstolen og påstå, at klimaforskerne er uenige om, at der er effekt af opvarmningen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi fik ikke noget svar på, hvad det var for nogle klimaforskere, der er uenige. Og så må jeg altså bekendtgøre over for hr. Dohrmann, at selv om det selvfølgelig er kedeligt og somme tider også lidt træls, er det altså os politikeres forpligtelse at tage stilling. Selv om vi ikke kan gennemskue al videnskab, så må vi altså en gang imellem gøre det. Det kan ikke hjælpe, at vi hele tiden ligesom Dansk Folkepartis ordfører henviser til, at nu må vi se, hvad vi finder ud af under forhandlingerne i udvalget osv.

Vi må altså en gang imellem tage stilling, også om vi tror på sådan nogle videnskabelige udsagn eller vi ikke tror på dem. Der kunne man jo sådan benytte sig af sandsynlighedsregning: Hvis det nu var fem ud af hundrede, der mener noget andet, vil man så holde med de femoghalvfems eller de fem? Det kan da godt være, at vi somme tider skal holde med de fem.